

מ"ת 38478/05/14 - מדינת ישראל נגד צ צ

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 38478-05-14 מדינת ישראל נ' צ (עציר)

בפני	כב' השופטת רקפת סגל מוהר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	צ צ

החלטה

רקע

בתאריך 21.5.14 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, הפרעת שוטר במילוי תפקידו ואיומים, לפי סעיפים 368(א), 275 ו-192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ביחד עם כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

בחוות דעת פסיכיאטרית מיום 1.6.14 נקבע כי המשיב הינו חולה נפש הלוקה בתהליך סכיזופרני כרוני וכי נכון לאותו מועד הוא היה שרוי בשלב של החרפה פסיכוטית ולכן נמצא בלתי כשיר לעמוד לדין ואף לא אחראי למעשיו.

בהחלטתי מיום 18.6.14, בהסכמת סנגורו אשר באה בעקבות חוות הדעת הנ"ל, הוריתי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במסגרת של אשפוז במחלקה פסיכיאטרית סגורה עם בטחון מרבי.

לנוכח בקשת ב"כ המשיב לברר את אשמתו בכל מה שנוגע לשאלת מודעותו לעובדה כי תקף זקן, החלה שמיעת הראיות בתיק העיקרי (בפני כב' השופט גינות), ביום 24.12.14.

ב - 28.12.14 הונחה בפני בקשת ב"כ המשיב לעיון חוזר בהחלטה בדבר מעצרו כאמור.

נימוקי הבקשה

בבקשתו כי אורה על הפניית המשיב אל הפסיכיאטר המחוזי לשם הכנת חוות דעת עדכנית כך שניתן יהיה לבחון את אפשרות שחרורו מן המעצר, מעלה בא כוחו את הטענות הבאות:

· **כרסום בראיות** - בישיבת ההוכחות הראשונה שהתקיימה במסגרת התיק העיקרי העידו עדי התביעה המרכזיים אשר לא זיהו את המשיב כמי שתקף את המתלוננים. במצב דברים זה נשתנה מצב הראיות לכאורה באופן שיש בו כדי להצדיק את שחרור המשיב מן המעצר.

· **חלופי זמן** - מאז הוגשה חוות הדעת הקודמת חלפו כ- 7 חודשים. ישיבת ההוכחות הראשונה התקיימה ביום 24.12.14 והישיבה הבאה נקבעה ליום 8.6.15. לאור הזמן שחלף מאז מעצרו של המשיב והזמן הרב הצפוי לחלופי עד לישיבת ההוכחות הבאה, יש להורות על שחרורו מן המעצר. היה וימצא כי המשיב עדיין זקוק לטיפול פסיכיאטרי, כי אז יש להעבירו למסגרת אשפוז אזורית.

עמדת המבקשת

המבקשת, המתנגדת לשחרור המשיב מן המעצר טוענת כי הגישה בקשה להקדמת ישיבת ההוכחות הבאה בתיק העיקרי וכי אין היא רואה עין בעין עם ב"כ המשיב את מצב הראיות בתיק זה.

לדעת המבקשת קיימות ראיות מספיקות המצביעות על המשיב כעל מי שביצע את העבירות נשוא כתב האישום ומכיון שמדובר בעבירות אלימות קשות המקימות עילת מסוכנות, הרי שיש להותירו במעצר בתנאים שנקבעו בהתאם לחוות הדעת הפסיכיאטרית הראשונה שהוכנה בעניינו.

דין והכרעה

בהחלטתי מיום 12.1.15 הוריתי על בדיקת המשיב על ידי הפסיכיאטר המחוזי, פעם נוספת. זאת לנוכח הזמן שחלף מאז הוכנה חוות הדעת הראשונה.

בחוות הדעת הנוספת שהוגשה לבית המשפט ביום 14.1.15 נכתב כי גם כעת המשיב אינו כשיר לעמוד לדין ולא היה אחראי למעשיו וכי **"במהלך שמונת החודשים שחלפו מתחילת אשפוזו, מצבו הנפשי כמעט ולא השתנה, שהיינו מוסיף להיות פסיכוטי, הוא עדיין מגלה תכני מחשבות שווא של רדיפה, חלקם ביזאריים, ללא ביקורת וללא טובנה, שיפוטו ובוחן המציאות פגומים"**.

בבחינת פרוטוקול התיק העיקרי מצאתי כי עדת ראיה לארועים נשוא כתב האישום, הגב' א ש-ע טענה כי שמעה את המתלוננים אומרים שהם יודעים מי זה הבחור שתקף אותם ושאחיו גר לידם **(עמ' 10, ש' 15)**. המתלונן מר א ס הצביע על המשיב בבית המשפט ואמר: **"כשאני רואה את הנאשם זה הוא, אבל אני לא מכיר אותו ולא את השם שלו. אני מכיר את אח שלו, כי הוא בא לאח שלו..."** **(עמ' 15, ש' 24-25 וכן בחקירה הנגדית עמ' 18)**.

במצב הדברים המתואר לעיל, אין בידי לקבל את טענת ב"כ המשיב בדבר כרסום משמעותי בראיות. לפיכך ולנוכח מצבו הנפשי של המשיב והמסוכנות הגבוהה הנלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו, אינני מוצאת מקום לשינוי ההחלטה בדבר מעצרו עד תום ההליכים בתנאים שנקבעו כאמור ולכן אני דוחה הבקשה.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ה, 09 פברואר 2015, בהעדר
הצדדים.